

(з польскої)

Щоб співати кольор чорний,
Дала-сь голос свій,
І, тобі їдній покорний,
Я співаю кольор чорний,
Бо то кольор мій!

Життя моє сумне було,
Як і кольор той!
Як згадаю то, що було,
То, що було й не минуло, —
Вмиюся сльозой!..

І тепер я сиротою, —
То єсть певна річ!
Нема серденьку покою,
Воно сумне, як порою
Осіння ніч...

І чекає життя чорне
Сироту, мене;
Бо як мила не пригорне,
Як гадаю, життя чорне,
Як смерть, не мене.

І по смерті не заплаче
Ніхто в чужині,
Хіба чорний крук закриче,
Чорна хмаронька заплаче
Дощем по мені.

Тяжко, тяжко, що на гробі
До судного дня
Не прийде ніхто в жалобі,
Не подумає на гробі,
Хіба ніч їдна.